

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil glæde mig til, jeg får hr. Holger K. Niensens tale på tryk, for det er da det mest reaktionære, jeg har oplevet i den tid, jeg har siddet i Folketinget. Der var strengt taget tilbageskridt på hele området. Den vil jeg glæde mig til at læse, når jeg skal bruge skræmmebilleder om reaktionære holdninger.

Men i øvrigt vil jeg gerne advare hr. Holger K. Nielsen. Nu lykkedes det – og det vil jeg gerne sige til lykke med – i en kampagne at køre udtrykket skræmmebillede frem, således at hver gang, tilhængerne kom med et argument, var det et skræmmebillede. Nu kan jeg se, at hr. Holger K. Nielsen forsøger igen, denne gang hedder det straffeaktion. Hver gang vores samarbejdspartnere vil gøre noget efter vores nej, er det altså, fordi de vil straffe os. Jeg tror ikke på, at den går, hr. Holger K. Nielsen, jeg tror faktisk, vi må acceptere, at de 11 andre også gør det, de føler er godt for deres befolkninger.

Jeg gik egentlig herop, fordi jeg havde en uafsluttet tur med fru Pia Kjærsgaard. Det passer godt at tage den her, de kommer jo i rap, de ligner hinanden, den nye alliance. Jeg vil gerne sige til fru Pia Kjærsgaard, at dér, hvor vi stiller os udenfor, er på de nye samarbejdsområder, på arbejdssikkerhed, på miljøet, på asylpolitikken, på sikkerhedspolitikken og på brugerpolitikken. Der kan Danmark få lov til at sejle sin egen sø, og det vil give et problem for vores ministre med hensyn til, hvornår de skal rejse sig og gå ved Ministerrådsmøderne, hvornår de skal blive siddende, lukke øjnene eller ørerne, eller hvad de nu skal. Alle disse ting er fru Pia Kjærsgaard jo altså skyld i.

Så vil jeg da gerne medgive, at det selvfølgelig er under én forudsætning, og det er den forudsætning, at jeg ikke tror på, at Danmark skal blokere for de 11 andre. Det kan godt være, fru Pia Kjærsgaard mener det. Det vil jeg acceptere, og det kan vi så diskutere ved anden lejlighed, men naturligvis opstår den situation, jeg skildrer, da kun i den situation, hvor vi accepterer, at de 11 andre kører videre. Men jeg tror, at fru Pia Kjærsgaards snak om at være EF-tilhænger bliver endnu mere hul, hvis man forestiller sig, at vi skal bremse de 11 andre, for så ødelægger man nemlig EF generelt, og så vender vi tilbage til stormagtsdrømmene.

Så må jeg lige slutte med at sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg fastholder, at Fremskridtspartiets og fru Pia Kjærsgaards kampagne var løgnagtig. Og når fru Pia Kjærsgaard ikke kan forstå det, vil jeg gerne komme med et enkelt eksempel, og det drejer sig om folkepensionen. Medens socialministeren den ene gang efter den anden her i Folketinget dementerede, at folkepensionen havde noget som helst med EF-unionen at gøre, rejste fru Pia Kjærsgaard land og rige rundt og brugte det som et af hovedargumenterne mod EF-unionen. Det er løgnagtigt.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg var lidt forbavset, da jeg hørte hr. Holger K. Niensens indlæg. For det første var jeg lidt forbavset, da jeg så hr. Holger K. Nielsen på talerstolen, og apropos hans afsluttende bemærkninger om jetsæt må jeg sige, at der er sket fantastiske forvandlinger med hans person. Det kunne jo tyde på, at der alligevel er noget i bevægelse – det er måske konen! – (*Munterhed*). Nu skal jeg være seriøs. Jeg vil bare sige, at når hr. Holger K. Nielsen siger, at man stemte imod Maastrichttraktaten, fordi der var væsentlige forringelser af demokratiet, vil jeg gerne spørge: På hvilke punkter er der væsentlige forringelser af demokratiet i Europa i Maastrichttraktaten? Hvem var det, der sagde nej til, at Parlamentet skulle have flere beføjelser? Var det ikke hr. Holger K. Nielsen? Hvem var det, der sagde nej til, at Ministerrådet skulle have flere flertalsafgørelser? Er flertalsafgørelser ikke en form for demokrati? Jeg kan ikke forstå, at man her fra Folketingets talerstol siger, at Maastrichttraktaten var en forringelse af demokratiet. Tværtimod!

Så må jeg spørge: Hvordan kan hr. Holger K. Nielsen forvente, at et land skal kunne forhindre de andre lande i at gå videre? Det er da heller ikke demokratisk, at man kan have monopol på en bestemt opfattelse, og at ingen andre må røre sig. Jeg tror, at man skal være mere realistisk og tro, at uanset at vi har den opfattelse af et demokrati, at folkeafstemninger er bedst, skal vi da ikke nedvurdere de andre lande og sige, at de ikke er demokratiske, fordi de tilfældigvis ikke afholder folkeafstemninger. Det er jo ikke sikkert, at en folkeafstemning er mere demokratisk end indirekte folkestyre – hvilket jeg tvivler på at det er.